Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 39. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: atowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. . O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 2 października 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 września 1937 r.

o ograniczeniu pobytu i swobody ruchu cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i ust. 2 pkt b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarach objętych ćwiczeniami wojskowymi wprowadza się dla cudzoziemców ograniczenia pobytu czasowego i swobody ruchu.

§ 2. (1) Ograniczenia pobytu i swobody ruchu dotyczą tych cudzoziemców, którym doręczono nakazy opuszczenia obszaru.

(2) W nakazie określa się obszar, na którym jest zabroniony pobyt, termin opuszczenia obszaru oraz czas trwania zakazu pobytu.

§ 3. (1) Nakaz opuszczenia obszaru wydaje na wniosek władz wojskowych, zarządzających ćwiczenia lub kierujących nimi, powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

(2) Władza wojskowa, występująca z wnioskiem o wydanie nakazu, wskazuje obszar, na którym ma obowiązywać zakaz pobytu, termin opuszczenia obszaru oraz czas trwania zakazu.

§ 4. Cudzoziemcy, którzy wbrew zakazowi pobytu przebywają na obszarze, objętym zakazem, podlegają — niezależnie od odpowiedzialności karnej, określonej w art, 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) — przymusowemu usunięciu na ich koszt poza granice obszaru, objętego zakazem.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych: (—) Sławoj-Składkowski

Minister Spraw Wojskowych: (—) Kasprzyck

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 66 z dnia 13 września 1937 r.)

Zarząd gminy Nowa-Wieś

Odpis

STATUT MIEJSCOWY

o zaopatrzeniu w wodę ludności gminy wiejskiej Nowa-Wieś, powiat katowicki.

Na mocy § 6 ordynacji o gminach wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. łącznie z art. 19 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr 10, poz. 47) w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) oraz stosownie do uchwały Rady Gminnej z dnia 6 sierpnia 1937 r. wydaje się dla gminy wiejskiej Nowa-Wieś następujący statut:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Gmina wiejska Nowa-Wieś utrzymuje własną sieć wodociągową, z której dostarcza w miarę możności wody użytkowej na cele publiczne i prywatne na warunkach objętych niniejszym statutem.

Zakładanie i konserwacja sieci wodociągowej następuje na koszt gminy, o ile na podstawie prze-

pisów prawnych lub umownych nie są do tego zobowiązane osoby trzecie.

§ 2.

W razie uszkodzenia urządzeń technicznych lub braku wody obowiązek dostarczania wody spoczywa aż do usunięcia przeszkód.

Przerwy w dostarczaniu wody nie dają odbiorcom prawa do żądania odszkodowania.

II. Połączenie nieruchomości z rurociągiem gminnym.

§ 3.

Połączenie nieruchomości zabudowanych z publicznym wodociągiem na przestrzeni od przewodu ulicznego do wewnętrznego prywatnego urządzenia wodociągowego względnie do wodomierza wykonuje właściciel nieruchomości na koszt własny przez osoby posiadające uprawnienie stosownie do art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7. 6. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wraz z późniejszymi zmianami. Wodociąg domowy winien być również wykonany przez osoby posiadające uprawienie stosownie do wyżej wymienionego rozporządzenia. Zezwolenia na wykonanie urządzenia i połączenia wodociągowego udziela Okręg Urzędowy po złożeniu wniosku i 2-ch planów (projektów) połączenia i urządzenia wodociągowego, zaś zezwolenie na uruchomienie wodociągów udziela Zarząd gminny. W celu kontroli domowych połączeń i urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Okręgu Urzędowego i Zarządu gminnego mają prawo wolnego wstępu do wszystkich pomieszczeń, w których znajduje się urzędzenie wodociągowe.

O każdym zauważonym uszkodzeniu właściciel jest zobowiązany bezzwłocznie powiadomić Zarząd gminy.

§ 4.

Połączenia od głównego przewodu ulicznego do wewnętrznego urządzenia wodociągowego wzgl. do wodomierza, stanowią wyłączną własność gminy, lecz są utrzymywane na koszt właściciela nieruchomości.

Przepisy niniejszego §-fu obowiązują również w stosunku do już istniejących połączeń i urządzeń wodociągowych.

§ 5.

Zaopatrzenie prywatnej sieci wodociągowej we wodomierz nie jest wymagane. Odbiór wody za pomocą wodomierza, nabytego i zabudowanego na koszt właściciela nieruchomości, jest jednak dopuszczalny.

Nieruchomości, w których znajdują się zakłady przemysłowe a mianowicie chłodnie, fabryki lodów, masarnie, piekarnie, gospody, rozlewnie piwa, wytwórnie wód mineralnych i soków, jak również nowo wznoszone budowle, winny być zaopatrzone we wodomierz. Koszta nabycia oraz utrzymania wodomierzy ponosi właściciel nieruchomości.

Wodomierz winien być zabudowany w łatwo dostępnej ubikacji, zasadniczo w piwnicy zabezpieczonej od mrozu i wód zaskórnych.

III. Opłata za wodę.

§ 6.

Za wodę, dostarczoną z wodociągów gminnych, pobiera Zarząd gminny opłatę we wysokości 35 gr. za 1 m³ wody.

§ 7.

Opłatę za wodę oblicza się na podstawie wodomierzy oraz według ilości punktów ustalonych w niniejszym statucie.

§ 8.

Wodomierz odczytuje co miesiąc pracownik gminy.

Jeżeli wodomierz wykazuje błędy lub wcale nie wykazuje ilości pobranej wody albo z jakichkolwiek powodów wodomierz został usunięty, wówczas ilość pobranej wody oblicza się na podstawie przeciętnej ilości pobranej wody za okres ostatnich 3 miesięcy.

W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza właściciel nieruchomości może go dać sprawdzić. Koszta tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości. Prawo sprawdzenia wodomierza przysługuje również Zarządowi gminy, który w wypadku stwierdzenia wadliwego działania wodomierza nakłada na właściciela nieruchomości powstałe koszta sprawdzenia, zaś we wypadku stwierdzenia, że wodomierz działa bez zarzutu, koszta ponosi gmina. W razie stwierdzenia odchylenia, uwzględnia się różnicę w opłacie tak na korzyść właściciela, jak też i gminy, najdalej jednak do 3 miesięcy wstecz i to przy następnym rachunku miesięcznym.

§ 9.

Ilość wody pobranej przez poszczególnych właścicieli nieruchomości bez wodomierzy ustala się według następującego klucza:

1) na osobę mieszkającą wzgl. przebywającą w odnośnym budynku	1 punkt
2) na kuchnię	2 punkty
3) za 1 pokój	1 punkt
4) za łazienkę	5 punktów
5) za ustęp ze spłuczką	3 punkty
6) za konia	3 punkty
7) za krowę	3 punkty
8) za świnię	1 punkt
9) za kozę	1 punkt
10) za gęś, kaczkę lub psa	1/2 punkta
11) za dorożkę lub inny wóz osobowy	2 punkty
12) za samochód osobowy	5 punktów
13) za samochód ciężarowy	3 punkty
14) za ubikację przemysłową, restaurację, piekarnię, masarnię itp.	24 punkty

Fabryki lemoniady, wody sodowej, rozlewnie piwa, chłodnie, fabryki lodów winne posiadać osobne wodomierze.

Każdy właściciel nieruchomości rozkłada uiszczoną opłatę za wodę na siebie i lokatorów według punktów podanych w niniejszym §-fie.

Z tytułu zabudowania wodomierza, jego utrzymania i legalizacji, właściciel domu ma prawo doliczyć do rachunku za wodę miesięczny ryczałt:

1) od wodomierza średnicy	15	mm	1.00 zł.
2) od „ „	20	„	1.20 „
3) od „ „	25	„	1.50 „
4) od „ powyżej	25	„	2.00 „

Powyższy ryczałt rozkłada również na siebie i lokatorów w ten sposób jak opłatę za wodę.

§ 10.

Właścicielom nieruchomości, których pozbawiono wody wskutek odbudowy górniczej, stwierdzonej urzędowo lub prawomocnym wyrokiem sądowym, dostarcza się niżej określone ilości wody bezpłatnie:

1) na lokal 1 izbowy 3 m³ miesięcznie
2) „ „ 2 „ 5 „ „

i t. d. po 2 m³ za każdą izbę. Dla suteren i poddaszy normy te zmniejsza się o połowę.

Za izbę uważa się każde pomieszczenie o powierzchni podłogi wynoszącej conajmniej 10 m².

Pomieszczenie powyżej
30 m² — 60 m² liczy się za 2 izby
od 61 m² — 90 m² „ „ „ 3 „
od 91 m² — 120 m² „ „ „ 4 „
i każde dalsze 30 m² powierzchni za 1 izbę.

Tą samą normę ustala się dla stajen i garaży. Natomiast nie bierze się pod uwagę szop, piwnic i wogóle pomieszczeń, w których nie używa się wody.

Właściciele nieruchomości otrzymujący bezpłatną wodę według powyższych zasad płacą na utrzymanie sieci rurociągowej 14 gr. za 1 m³ zużytej wody.

Zużycie wody ponad normy powyżej ustalone podlega normalnej opłacie.

IV. Warunki płatności.

§ 11.

Do uiszczenia opłaty za wodę zobowiązany jest właściciel nieruchomości. Dzierżawca nieruchomości odpowiada za uiszczenie opłat na równi z właścicielem domu.

Ilość zużytej wody na podstawie wodomierzy stwierdza co miesiąc pracownik Zarządu gminy, który wpisuje datę odczytania wodomierza, ilość zużytej wody oraz wysokość przypadającej opłaty do książeczki opłat za wodę, będącej w posiadaniu właściciela nieruchomości. Zaginięcie książeczki opłat należy zgłosić bezzwłocznie w Urzędzie gminnym, który sporządza duplikat za opłatę administracyjną w wysokości 1.00 zł.

Wysokość opłaty za wodę zużytą bez wodomierzy oblicza się co miesiąc na podstawie punktów ustalonych w § 9 niniejszego statutu. Ilość punktów ustala się raz na rok. Zaszłe zmiany w punktach, należy zgłosić w Zarządzie gminy miesięcznie do dnia 25-go, które uwzględnia się dopiero od następnego miesięcznego okresu obrachunkowego.

Opłaty płatne są w ciągu 14-tu dni od daty doręczenia rachunku.

Przeciwko wymiarowi opłaty służą płatnikowi środki prawne z art. 38 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim łącznie z § 69 i 70 ustawy z dnia 14. VII. 1893 r. o daninach komunalnych.

Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia należytej opłaty.

Nie uiszczona w terminie opłata ulega egzekucji administracyjnej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę.

O zmianie właściciela nieruchomości sprzedawca i nabywca jest zobowiązany donieść Zarządowi gminy w przeciągu 1 tygodnia, w przeciwnym bowiem razie odpowiada tak sprzedawca jak i nabywca solidarnie za uiszczenie opłat wodociągowych.

V. Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12.

Zarząd gminy może zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących wypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem,
2) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia ciśnienia w hydrantach,
3) w razie przeprowadzenia koniecznych napraw,
4) w razie zalegania z opłatami za wodę za okres dłuższy niż 1 miesiąc.

W wypadkach 1—3 zamknięcie wody nastąpi bez uprzedzenia, zaś w 4 wypadku po upomnieniu właściciela ze zagrożeniem zamknięcia wody.

Mieszkańcy, którym dopływ wody zamknięto, mają prawo pobierać wodę na cele gospodarcze z miejsca wskazanego przez Zarząd gminny. Koszta zamknięcia i ponownego otwarcia dopływu wody w wypadkach 1 i 4, ponosi właściciel nieruchomości.

VI. Przepisy końcowe.

§ 13.

W opłacie za wodę mieszczą się wszystkie wydatki, związane z dostawą wody, utrzymaniem wodociągów, koszta amortyzacyjne oraz koszta administracyjne.

§ 14.

Działający wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną w myśl przepisów art. 55 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim grzywnie do wysokości 250 zł, o ile według obowiązujących ustaw nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

Powyższym postanowieniom karnym podlegają również:

1) osoby, pobierające wodę z wodociągów publicznych bez wiedzy Zarządu gminnego,
2) osoby, nie dopuszczające pracowników Zarządu gminy do przeprowadzenia kontroli urządzeń wodociągowych.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje z dniem połączenia wodociągów gminnych z głównym wodociągiem Powiatowych Zakładów Wodociągowych w Katowicach.

Statut miejscowy z dnia 28 czerwca 1932 r, o pobieraniu opłat za używanie wodociągów traci moc obowiązującą po wejściu w życie niniejszego statutu.

Nowa-Wieś, dnia 8 sierpnia 1937 r.

Zarząd gminny.

(—) Fryc (L. S.) (—) Chmiel
Naczelnik gminy. (—) Nowok
Ławnicy.

Statut miejscowy o zaopatrzeniu w wodę ludności gminy wiejskiej Nowa-Wieś, uchwalony przez Radę Gminną w Nowej-Wsi w dniu 6 sierpnia 1937. zatwierdza się na podstawie art. 1, 19 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z 8. VII. 1926 r. — Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 37 — oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Powiatowego z dnia 24. VIII. 1937 r. ze zastrzeżeniem obniżenia opłaty za wodę do 32 gr. za 1 m^3.

L.: Sm. V—7/14

Katowice, dnia 30 sierpnia 1937

Wydział Powiatowy
Przewodniczący
w z.
(L. S.) (—) Richter

Odpis

uchwały Rady gminnej z dnia 20. 9. 1937 r.

Punkt 11. Rada Gminna przyjmuje zastrzeżenia Wydziału Powiatowego w klauzuli z dnia 30. 8. 1937 r. — L.: S m. V—7/14, — zatwierdzającej statut tej treści, że opłatę za wodę obniża się do 32 gr. za 1 m^3.

Za zgodność odpisu!

Nowa-Wieś, dnia 24. września 1937 r.

Naczelnik gminy.
w z.
(—) Nowok

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.